

Ποιο είναι το όραμα σου;

Στην προς Εβραίους 11:9-10 διαβάζουμε για τον Αβραάμ:

Προς Εβραίους 11:9-10

“Διά πίστεως παρώκησεν εις την γην της επαγγελίας ως ξένην, κατοικήσας εν σκηναίς μετά Ισαάκ και Ιακώβ των συγκληρονόμων της αυτής επαγγελίας· **διότι περιέμενε την πόλιν την έχουσαν τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός.**”

Ο στίχος 10 (έντονα γράμματα) μας δίνει το όραμα που είχε ο Αβραάμ, αυτό στο οποίο προσέβλεπε. Πριν να δούμε όμως αυτό πιο λεπτομερώς, ας ξεκινήσουμε πρώτα από το τι είναι όραμα. Το όραμα είναι λέξη συγγενής της “όρασης”. Με την λέξη “όραση” εννοούμε την ικανότητα να βλέπουμε. Έχω την όραση μου μ' αυτή την έννοια σημαίνει ότι μπορώ να δω με τα μάτια μου. Οι τυφλοί λέμε έχουν χάσει την όραση τους, δηλαδή δεν μπορούν να δουν με τα μάτια τους. Κατ' όμοιο τρόπο η λέξη όραμα έχει την έννοια του “βλέπω” το μέλλον, για πράγματα δηλαδή που δεν τα βλέπουμε τώρα στο φυσικό επίπεδο αλλά τα οραματιζόμαστε στο μυαλό μας σαν την μελλοντική μας κατάσταση, σαν αυτό στο οποίο επιδιώκουμε να φτάσουμε. Μ' αυτό τον τρόπο το όραμα αποτελεί ένα πολύ δυνατό παράγοντα κινητοποίησης, καθώς ορίζει τον προορισμό μας, αυτό που βλέπουμε τους εαυτούς μας να είναι στο μέλλον. Χωρίς αυτό το είδος οράματος το μόνο με το οποίο μένει κάνεις είναι το εδώ και τώρα. Θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε κάποιον που δεν έχει όραμα επίσης τυφλό: μπορεί να μην είναι τυφλός στο φυσικό επίπεδο, είναι ωστόσο τυφλός καθώς δεν έχει όραμα, δεν μπορεί να δει τίποτα περισσότερο από το σήμερα.

Επιστρέφοντας στον Αβραάμ τώρα, αυτή δεν ήταν η δική του

περίπτωση. Γιατί αυτός ήταν ένας άνθρωπος γεμάτος όραμα. Όραμα που του το έδωσε ο Θεός. Και αυτό είναι το άλλο σημαντικό σχετικά με το όραμα... είναι το όραμα μας κάτι που εμείς δώσαμε στους εαυτούς μας και υπηρετεί ουσιαστικά εμάς ή είναι ένα όραμα που ο Θεός μας έδωσε; Όπως θα δούμε ο Θεός έχει δώσει σε όλους μας όραμα. Ο Αβραάμ άφησε την χώρα του και έγινε πάροικος στην γη της επαγγελίας. Ήταν σε ξένη χώρα κατοικώντας σε σκηνές, ακολουθώντας την υπόσχεση του Θεού. Τα έκανε όλα αυτά για τον ακόλουθο λόγο: **“διότι περιέμενε την πόλιν την έχουσαν τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός.”**

Το όραμα του Αβραάμ δεν ήταν να κάνει την μεγάλη ζωή, δεν ήταν το εδώ και τώρα. Δεν έδινε σημασία στο που ζούσε, ούτε στο ότι άφησε πίσω την οικογένεια του για να ζήσει σαν πάροικος και ξένος σ' έναν άλλο τόπο. Η προσοχή του δεν ήταν στο εδώ και τώρα. Το όραμα του αντίθετα ήταν στην πόλη της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός. Αυτό ήταν στο οποίο προσέβλεπε. Αυτό δεν ίσχυε μόνο γι' εκείνον αλλά και για τους άλλους που τον ακολούθησαν: την Σάρα, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ. Όπως η προς Εβραίους 11 και πάλι μας λέει:

Προς Εβραίους 11:13-16

“Εν πίστει απέθανον ούτοι πάντες, μη λαβόντες τας επαγγελίας, αλλά μακρόθεν ιδόντες αυτάς και πεισθέντες και εγκολπωθέντες και **ομολογήσαντες ότι είναι ξένοι και παρεπίδημοι επί της γης. Διότι οι λέγοντες τοιαύτα δεικνύουσιν ότι ζητούσι πατρίδα.** Και εάν μεν ενεθυμούντο εκείνην, εξ ης εξήλθον, ήθελον ευρεί καιρόν να επιστρέψωσι· **τώρα όμως επιθυμούσι καλητέραν, τουτέστιν επουράνιον.** Διά τούτο ο Θεός δεν επαισχύνεται αυτούς να λέγηται Θεός αυτών, διότι **ητοίμασε δι' αυτούς πόλιν.**”

Ο Αβραάμ και οι άλλοι δεν νοσταλγούσαν να γυρίσουν στην πατρίδα από την οποία είχαν έρθει. Το όραμα τους ήταν κάτι άλλο, ήταν η πόλη που ο Θεός είχε ετοιμάσει γι' αυτούς. Στην πραγματικότητα όχι μόνο γι' αυτούς αλλά και για μας επίσης! Το όραμα τους είναι και το όραμα που ο Θεός έδωσε και σε μας επίσης, καθώς και μεις πάμε στην ίδια πόλη μ' αυτούς. Να τι μας λέει ο Λόγος:

Προς Εβραίους 13:14

“διότι δεν έχουμε εδώ πόλιν διαμένουσαν, **αλλά την μέλλουσαν επιζητούμεν.**”

Προς Εφεσίους 2:19

“Αρα λοιπόν δεν είσθε πλέον ξένοι και πάροικοι αλλά συμπολίται των αγίων και οικείοι του Θεού”

Προς Φιλιπησίους 3:20

“Διότι το πολίτευμα ημών είναι εν ουρανοίς”

Πέτρου Α 2:11

“Αγαπητοί, **σας παρακαλώ ως ξένους και παρεπιδήμους**, να απέχητε από των σαρκικών επιθυμιών, αίτινες στρατεύονται κατά της ψυχής,”

Δεν έχουμε πόλη εδώ! Όπως ο Αβραάμ έτσι και μεις προσδοκούμε την πόλη που έρχεται, την ίδια πόλη που εκείνος προσδοκούσε. Όπως και αυτός, έτσι και μεις είμαστε ξένοι και περεπίδημοι εδώ. Δείτε επίσης την αντίθεση ανάμεσα στην προς Εφεσίους 2:19 και την Πέτρου Α 2:11. Πιστεύοντας στον Ιησού Χριστό και στην ανάσταση του από τους νεκρούς, ο Πατέρας “ηλευθέρωσεν ημάς εκ της εξουσίας του σκότους και μετέφερεν εις την βασιλείαν του αγαπητού αυτού Υιού.”

(Προς Κολοσσαείς 1:13). Την ίδια στιγμή αυτό μας έκανε από την μια “ξένους και παρεπίδημους” σ’ αυτό τον κόσμο (Πέτρου Α 2:11) και από την άλλη “συμπολίται των αγίων και οικείους του Θεού” (προς Εφεσίους 2:19). Είμαστε πολίτες ουρανών! Πολίτες της ίδιας χώρας, μέλη της ίδιας πόλης που ήταν και το όραμα του Αβραάμ! Αυτό το όραμα βρίσκονταν στο επίκεντρο της ζωής του Αβραάμ. Πήγαινε στον ουρανό, στην πόλη που ο Θεός είχε ετοιμάσει και το ήξερε! Αυτός είναι και ο δικός μας τελικός προορισμός. Δεν πρέπει να υπάρχει Χριστιανός που περπατάει χωρίς όραμα ή με λάθος όραμα. Το όραμα μας αδέρφια δεν είναι το εδώ και τώρα. Δεν είναι τα φτωχά πράγματα αυτού του κόσμου. Και μεις θα έρθει ώρα που θ’ αφήσουμε αυτόν τον κόσμο. Το όραμα μας, το όραμα του Χριστιανού είναι η επουράνια πόλη που ο Θεός ετοίμασε για μας. Είμαστε πολίτες ουρανών! Πόσο λυπηρό που πολλές φορές ξεχνάμε αυτή την αλήθεια. Πόσο λυπηρό που πολλές φορές η προσοχή μας γυρίζει ξανά στο εδώ και τώρα, στα πράγματα αυτής της ζωής. Στην παραβολή του σπορέα ο Κύριος εξήγησε ότι υπάρχουν 4 κατηγορίες ανθρώπων που ακούν τον Λόγο:

Κατά Μάρκο 4:14-20

“Ο σπείρων τον λόγον σπείρει. Οι δε παρά την οδόν είναι ούτοι, εις τους οποίους σπείρεται ο λόγος, και όταν ακούσωσιν, ευθύς έρχεται ο Σατανάς, και αφαιρεί τον λόγον τον εσπαρμένον εν ταις καρδίαις αυτών. Και ομοίως οι επί τα πετρώδη σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες όταν ακούσωσι τον λόγον, ευθύς μετά χαράς δέχονται αυτόν, δεν έχουσιν όμως ρίζαν εν εαυτοίς, αλλ’ είναι πρόσκαιροι· έπειτα όταν γείνη θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζονται. Και οι εις τας ακάνθας σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον, και αι μέριμναι του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου και αι επιθυμίες των άλλων πραγμάτων εισερχόμεναι συμπνίγουσι τον λόγον, και γίνεται άκαρπος. Και οι εις την γην την καλήν σπαρέντες είναι ούτοι, οίτινες

ακούουσι τον λόγον και παραδέχονται και καρποφορούσιν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν.”

Η δεύτερη και η τρίτη κατηγορία της παραβολής που δέχτηκαν τον λόγο αλλά ήταν πρόσκαιροι ή κατάληξαν άκαρποι, είναι κατηγορίες που δεν κράτησαν το όραμα. Αν και δέχτηκαν τον Λόγο, τελικά έστρεψαν την προσοχή και πάλι στο εδώ και τώρα. Η δεύτερη κατηγορία μόλις ξέσπασε διωγμός ή θλίψη, αμέσως στράφηκαν προς τα πίσω. Το όραμα είναι αυτό που σε κινεί να προχωρήσεις, ανεξάρτητα από το κόστος, κοιτάζοντας σ' αυτό που ξέρεις ότι είναι ο προορισμός σου. Προφανώς αυτό δεν συνέβη μ' αυτή την κατηγορία. Το φυτό του Λόγου που είχε σπαρθεί στην καρδιά τους ξηράθηκε (κατά Μάρκο 4:6). Παρομοίως και με την τρίτη κατηγορία. Αυτοί έστρεψαν την προσοχή τους σε λάθος πράγματα. Οι μέριμνες, η απάτη του πλούτου και οι επιθυμίες των άλλων πραγμάτων έκαναν τον Λόγο που είχε σπαρθεί στην καρδιά τους άκαρπο. Και οι δυο κατηγορίες απέτυχαν γιατί το όραμα τους δεν ήταν ή δεν παρέμεινε ο ουρανός και η πόλη της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός αλλά το εδώ και τώρα. Και αν και ο Θεός είναι επίσης Θεός του εδώ και τώρα, το εδώ και τώρα δεν είναι αυτό στο οποίο θα πρέπει να εστιάζουμε την προσοχή μας. Η προς Κορινθίους Α μας λέει:

Προς Κορινθίους Α 15:19

“Εάν εν ταύτη τη ζωή μόνον ελπίζωμεν εις τον Χριστόν, είμεθα ελεεινότεροι πάντων των ανθρώπων.”

Διαβάζοντας τους στίχους που προηγούνται αυτού του στίχου, θα δει κάνεις ότι κάποιοι ανάμεσα στους Κορινθίους έλεγαν ότι δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών. Δίδασκαν δηλαδή ότι το μόνο που έχει κάνεις είναι το εδώ και τώρα. Αν ήταν λέει ο Παύλος να είχαμε ελπίδα

στον Χριστό μόνο σ' αυτή την ζωή, μόνο για το εδώ και τώρα, τότε θα ήμασταν ελεεινότεροι όλων των ανθρώπων. Δείτε την λέξη “μόνο”. Δεν είναι ότι δεν θα έχουμε ελπίδα στον Χριστό σε τούτη την ζωή. Αλλά όχι μόνο εδώ. Αν η προσοχή μας είναι το εδώ και τώρα μόνο (“εμπιστεύομαι τον Θεό για να μου δώσει πιο καλή δουλειά, να μου βρει σύζυγο, να μου δώσει υγεία κτλ”) τότε είμαστε ελεεινότεροι πάντων. Γιατί έχουμε χάσει την πιο μεγάλη εικόνα, το όραμα που είδαμε πιο πάνω. Σίγουρα θα δώσουμε τις ανάγκες μας στον Κύριο, θα ρίξουμε πάνω του κάθε μας φροντίδα, θα ανοίξουμε την καρδιά μας με τις σκέψεις και τις μέριμνες μας, θα χτυπήσουμε και θα μας ανοίξει, αλλά η προσοχή μας θα πρέπει να είναι ο ουρανός, η μεγάλη εικόνα το όραμα, η πόλη που ο Θεός μας έχει ετοιμάσει.

Κατά Ματθαίο 6:25-33

“Διά τούτο σας λέγω, μη μεριμνάτε περί της ζωής σας τι να φάγητε και τι να πίνητε, μηδέ περί του σώματός σας τι να ενδυθήτε· δεν είναι η ζωή τιμιώτερον της τροφής και το σώμα του ενδύματος; Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τρέφει αυτά· σεις δεν είσθε πολύ ανώτεροι αυτών; Αλλά τις από σας μεριμνών δύναται να προσθήσῃ μίαν πήχην εις το ανάστημα αυτού; Και περί ενδύματος τι μεριμνάτε; Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πως αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι. Σας λέγω όμως ότι ουδέ ο Σολομών εν πάση τη δόξη αυτού ενεδύθη ως εν τούτων. Αλλ' εάν τον χόρτον του αγρού, όστις σήμερον υπάρχει και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός ενδύη ούτω, δεν θέλει ενδύσει πολλώ μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι; **Μη μεριμνήσητε λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πλώμεν ή τι να ενδυθώμεν; Διότι πάντα ταύτα ζητούσιν οι εθνικοί· επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν πάντων τούτων. Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του**

Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή.”

“Μην μεριμνάτε περί της ζωής σας” λέει ο Λόγος. Ο Θεός γνωρίζει όλες μας τις ανάγκες και θα τις καλύψει όλες. Δεν χρειάζεται να επικεντρωνόμαστε σ' αυτές. Η προσοχή μας, το όραμα μας, αυτό που θα πρέπει να είναι μπροστά στα μάτια μας δεν είναι τα “βιοτικά”, οι μέριμνες και τα πράγματα αυτής της ζωής, αλλά η βασιλεία του Θεού. Η πόλη που ο Θεός μας ετοίμασε και στην οποία πηγαίνουμε. Όπως η προς Εβραίους μας λέει:

Προς Εβραίους 12:18-22

“Διότι δεν προσήλθετε εις όρος ψηλαφώμενον και καιόμενον με πυρ και εις ζόφον και σκότος και ανεμοστρόβιλον και εις σάλπιγγος ήχον και φωνήν λόγων, την οποίαν οι ακούσαντες παρεκάλεσαν να μη λαληθή πλέον προς αυτούς ο λόγος....**αλλά προσήλθετε εις όρος Σιών και εις πόλιν Θεού ζώντος, την επουράνιον Ιερουσαλήμ...**”

Έρθατε (“προσήλθετε”) λέει ο Λόγος. Δεν είναι “θα έρθετε” (μέλλον). Είμαστε ήδη εκεί. Ο Θεός μας λογαριάζει ήδη εκεί. Είμαστε συμπολίτες των αγίων. Έχουμε συναναστηθεί και συγκαθίσει στα επουράνια δια Ιησού Χριστού (προς Εφεσίους 2:6). Είμαστε καθ' οδόν για τον ουρανό, για την πόλη που ο Θεός έχει ετοιμάσει για μας!

Αποκάλυψη 21:2-4

“Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν εισθαι

λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον.”

Είναι αυτό το όραμα σου αδερφέ μου; Είναι αυτό εκείνο το οποίο προσδοκείς και στο οποίο αποβλέπεις; Ή είσαι φορτωμένος με μέριμνες αυτού του κόσμου και έχεις χάσει το προσανατολισμό σου; Πάρε θάρρος, κοίτα στον Λόγο και δεστο: δεν ανήκουμε στο εδώ και τώρα. Μην επικεντρώνεσαι πολύ σ' αυτό. Εδώ δεν είμαστε παρά ξένοι και παρεπίδημοι κοιτάζοντας για μια νέα χώρα, για μια νέα πόλη, την πόλη που ο Θεός και όχι άνθρωπος, μας έχει ετοιμάσει, γιατί πραγματικά μας έχει ετοιμάσει μια πόλη και είμαστε καθ' οδόν γι' αυτή!

Κατά Ιωάννη 14:2-3

“Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα· ει δε μη, ήθελον σας ειπεί· **υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον· και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και σεις, όπου είμαι εγώ.**”

Τάσος Κιουλάχογλου